Polyfarmacie en nierinsufficiëntie: een kwaliteitsverbeterend project aan de hand van AMO-instrument en STOPP/START-criteria

Haio: LAMBRECHT Charles , KUL
Promotor: SCHOENMAKERS Birgitte , KUL
Praktijkopleider: FRANSEN Raf , HARDY Luc , SIMONS Sven , VANDERPERRE Lies

Context: Polyfarmacie is een belangrijk subject in de huisartsenpraktijk. Daar de resultante van deze problematiek ernstige complicaties kan veroorzaken op verschillende vlakken is doordachte omgang hiermee een sine qua non. Complicaties op niveau van de nierfunctie verdienen hier bijzondere aandacht. Als hulpmiddel bij dit belangrijk onderwerp werden er reeds verschillende instrumenten ontwikkeld. Het AMO-instrument (Adequaat Medicatiebeleid bij Ouderen) werd reeds in verschillende studies onderzocht en nuttig bevonden. Onderhavige studie richt zich op het gebruik van het AMO-instrument bij patiënten die tevens lijden aan nierinsufficiëntie, een belangrijke en vaak voorkomende pathologie.

Onderzoeksvraag: Vooreerst gaan we in deze studie de functionaliteit onderzoeken van het AMO-instrument inzake medicamenteuze wijzigingen na gebruik ervan in de ambulante praktijk bij een groep van nierinsufficiënte patiënten. Vervolgens onderzoeken we de haalbaarheid (ergonomie) en utiliteit (resultaat) van het instrument aan de hand van een vragenlijst die een a posteriori kwalificatie impliceert van de deelnemende huisartsen.

Methode: Deze studie betreft een kwaliteitsverbeterend project op niveau van de huisartsen. Het AMO-instrument werd gedurende 3 maanden gebruikt door de deelnemende huisartsen bij hun eigen met nierinsufficiëntie gekende patiënten. Na deze periode werden de medicatielijsten op anonieme wijze geanalyseerd. Ter afronding van de onderzoeksfase van onderhavige studie werd de deelnemende huisartsen gevraagd een vragenlijst in te vullen voor verdere analyse.

Resultaten: In 55% van de toepassingen van het AMO-instrument werd een verandering in het medicamenteuze beleid gerapporteerd. Het aantal veranderingen was gemiddeld 0,74. Analyse van de respons maakte duidelijk dat de integratie van het AMO-instrument bij de behandeling van nierinsufficiënte patiënten duidelijk een meerwaarde uitmaakte. De gebruiksvriendelijkheid en de snelheid van het AMO-instrument werd dan ook als zeer positief geëvalueerd.

Conclusie: Uit de resultaten blijkt dat het AMO-instrument ook bij een groep van nierinsufficiënte patiënten van belang is en potentieel zorgt voor een positieve verbetering van hun medicatiebeleid. Het AMO-instrument fungeerde voor de artsen als een awareness-tool. Verder onderzoek in een grotere populatie is aangewezen om deze resultaten te kunnen bevestigen.